

Hlásky C,S,Z

Obvykle začínáme **hláskou C**:

Postavení mluvidel:

- zuby k sobě
- široce se usmát
- špička jazyka ťuká na dolní polovinu dolních řezáků
- vyslovujeme zástupnou hlásku T lehce, potichu a s lehkým výdechem

Ve slovech se více daří na konci slova, ale za předpokladu, že dítě umí určit poslední hlásku slova: hlásku od slova nejprve oddělujeme. Proto začínáme slovy:

ni-c, ví-c, pec, klec, noc, moc, palec, kopec, konec, válec, věnec, pulec, palác, otec

klí-c-ka, mi-c-ka, pa-c-ka, Lucka, placky

cíl, cink, citron, cibule, cihla, cívka, cena, celý, cement, Cilka, candát. opice, palice, vánoce, ulice, vojáci, ptáci, lavice, vejce, udice, hadice, popelnice, policie, nemocný, lehce, chci.

Hlásku S vyvozujeme z hlásky C prodloužením výslovnosti C - csssss.

sýr, síla, syčí, Simona, silný, sálá, Sára, saně, sama, sandály, sova, sokol, sojka, sud, sůl, sukně, sundá, sedí, sele, seká, sekaná, sekačka, seje, semínko, sedátko

pes, les, ves, nos, kos, bos, los, nápis, dopis.

posila, pasáček, kost, most, host, kostel, postel,

skála, skáče, stele, sláma, Slávek, sluníčko, sladký, slon, slovo, sklo, sklenice, starý, slabý, složí, schody, schová, spánek, spí, sníh, sněhulák.

Sova houká po lese,
bojte se mě bojte se,
my se sovy nebojíme,
protože my v noci spíme.

Malé slůně,
stále stůně,
neseme mu léky,
seno od paseky.

Slon si dupne hopsasa,

v lese strom se otřásá,
slon je silný hopsa hej,
na nosík mu nesahej.

Hlásku Z vyvodíme z hlásky S pouze přidáním hlasu, znělost hlasu můžeme odhmatat na krku nebo pod bradou přiložením hřbetu ruky.
Zima, zívá, zebe, zelí, zebra, Země, zelený, zedník, záda, zámek, závoj, zátka, zahrada, zamaže, zamyká, zalévá, zamává, zatopí, zuby, zubr, zobák, zobe
mizí, leze, koza, váza, hází, muzikant
zlato, zleva, Zdeněk, zloděj, zlobí, zbytek, zmije, zvoní, zvonek
kozlík, uzlík, hnízdo, vzadu, kůzle.

Zob, zob, zobe ptáček,
zobe, zobe, zobe máček.